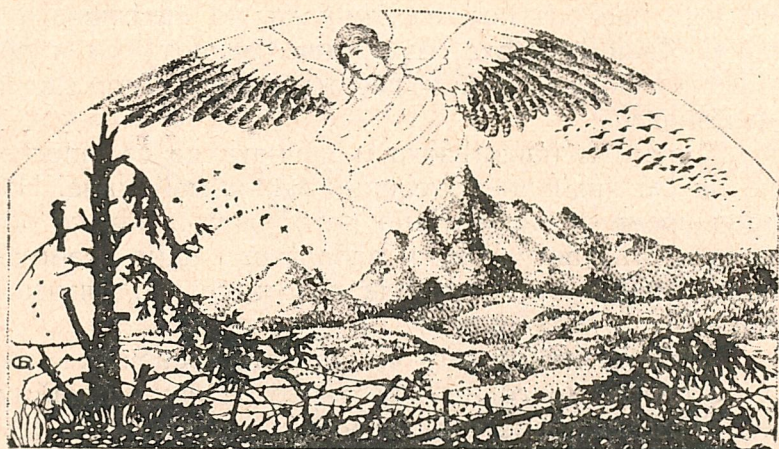

МУРГАШЪ ПЛАНИНА..

(Народна песень).

Стоянъ въ механа седѣше,
Червено вино пиеше,
Къмъ планината гледаше
И на планина думаше:
„Горо ле, Мургашъ, планино,
Много си, Мургашъ хубава
За стадо, за зимовище
А най-повече за паша!
Ала ме, Мургашъ, разплаквашъ,
Че ти ми земашъ планино,
Всѣка година по овчаръ,
А тазъ година двамина,
Двамина и съсъ Кехаята“,
Мургашътъ мълчи всѣкога, —
Никому нищо не казва,
Ала Стояну, продума:
„Стояне, младо юначе,
Азъ не ти вземамъ овчари,
А връхъ менъ има грамада
Грамада съ сини камъни
А въ камънитѣ змеица,
Змеица пуста вдовица,
Тя ти и взема овчари,
Тя ти взе и Кехаята.